

Potaknula me na veliku ljubav prema Euharistijskom Isusu

Kad je 1979 god. Bog pozvao k sebi svog slugu Fultona J. Sheena, milijuni su Amerikanaca oplakivali njegovu smrt. Osjećali su se kao siročad. Fulton je godinama koristio sva moguća sredstva kako bi preko medija došao do srca ljudi koje je fascinirala svaka njegova riječ. Nadbiskup Sheen je sjajio takvim sjajem da su se TV kanali borili za njega, znajući da će njegove emisije nadmašiti sve rekorde gledanosti. Njegova popularna emisija „Život je vrijedan življenja“ svakoga tjedna bi privlačila oko 30 milijuna gledatelja.

Nadbiskup Fulton Sheen umro je u 84 god. života. Svoju tajnu otkrio je tijekom intervjua na televiziji dva mjeseca prije smrti. „Vaša ekselencijo“, započeo je voditelj „*inspirirali ste milijune ljudi diljem svijeta. A što je s Vama? Tko je Vas inspirirao? Je li to bio Papa?*“

Nakon par trenutaka, nadbiskup Sheen je odgovorio: „*Ne, nije to bio ni papa, ni itko od kardinala, biskupa, svećenika. Osoba koja me inspirirala bila je mala desetogodišnja djevojčica*“.

je nadbiskup ispričao priču o maloj Li, objasnio je kako ga je ljubav tog malog djeteta prema euharistiji tako impresionirala da je obećao Gospodinu da će svaki dan sve do svoje smrti provesti jedan sat u molitvi i klanjanju pred Presvetim Sakramentom...

Upravo je to dijete stajalo iza brojnih obraćenja! Sa svoja 32 herojska posjeta Isusu u bijeloj hostiji prosutom po podu, otvorila je put Nadbiskupu i njegovom vodstvu milijuna ljudi u klanjanju pred Presvetim Sakramentom. U pozadini pravog procvata mnogih posvećenja, zavjeta i zvanja, bila je mala kineska mučenica. (www.medjugorje-info.com)

Djevojčica koja je nadahnula milijune ljudi

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

Mala Li

Isusova stvarna prisutnost u Presvetoj Euharistiji najveća je tajna i najveće blago naše vjere. Iz te vjere u Njegovu prisutnost, u životu Katoličke Crkve od njenih samih početaka pa do danas imamo mnogo primjera svetih ljudi koji su bili spremni za Isusa dati i svoj život! Jedan

od primjera iz nedavne prošlosti je i djevojčica Li koja je, da bi spasila Isusa prisutnog u hostiji, dala svoj život! Za njezino hrabro svjedočanstvo vjere doznali smo od jednog velikog biskupa iz Amerike, Fultona Sheena kome je njena ljubav prema Euharistijskom Isusu bila veliki poticaj za njegov život. Da bismo razumjeli njegovu povezanost s djevojčicom Li moramo se premjestiti u Kinu, u 50-te godine prošloga stoljeća, kada je komunizam svom snagom širio svoj bezbožni režim...

U župnoj školi djeca su marljivo recitirala svoje molitve. Sestra Eufrazija je bila zadovoljna jer su prije dva mjeseca mnoga djeca primila prvu svetu pričest. U dubini svog malog srca shvatili su je jako ozbiljno. Nasmijala se desetogodišnjoj djevojčici Li koja ju je upitala: „Zašto nas Isus nije naučio da kažemo: Daj nam rižu našu svagdašnju?“ Na ovo pitanje je bilo jako teško odgovoriti jer su djeca jela rižu ujutro, u podne i navečer. „Pa to je zato što kruh znači euharistija“, odgovorila je sestra Eufrazija, čije srce je zračilo puno sjajnije nego njezina teologija. „Ti moliš dobrog Isusa za svakodnevnu pričest. Točno je da tvoje tijelo treba rižu. I tvojoj duši koja je mnogo vrednija od tvoga tijela, potreban je kruh. To je Kruh Života!“

U svibnju 1953 god., kad je Li primila prvu svetu pričest, u svom je srcu zamolila Isusa: “Uvijek mi daj taj svakodnevni kruh tako da moja duša uzmogne živjeti i biti zdrava!” Od tada je Li svakodnevno primala svetu pričest. Ona je poprilično bila svjesna činjenice da je „zločesti ljudi“ (bezbožni komunisti) mogu u bilo koje vrijeme spriječiti da prima Krista. Zato je žarko molila da se to nikada ne dogodi.

Nikada neće zaboraviti dan kad je milicija pročešljala cijelo selo. Sve stanovnike koje su pronašli nagurala je u omalenu crkvu. Kapetan je izvikivao pogrđnim riječima neku novu vrst „propovijedi“ ismijavajući misionare. Potom je gromoglasno naredio vojnicima da pucaju u tabernakul. Istoga je časa cijela zajednica zaustavila dah i pojačala intenzitet svojih molitava.

Kapetan se okrenuo mnoštvu i zavikao: “Da vidim kako se vaš Krist može sam obraniti - evo što ja mislim o vašoj 'Stvarnoj Prisutnosti' - vatikanskom triku za eksploatiranje ljudi!” Izrekavši to, zgrabio je ciborij i bacio sve hostije na pod. Zaprepašteni vjernici klonili su se njegova pogleda, gušili su svoje krikove. Mala Li se sledila od užasa.

„O, ne, pogledajte što se dogodilo Kruhu!“ Njezino bezazleno i pravедno srce krvarilo je za hostijama koje su se rasula po podu.“Hoće li itko pomoći Isusu?“ pitala se zaprepaštena. Kapetan je nastavio s uvredama, prekidajući svoje bogohuljenje samo da bi se iz dubine grla cerekao. Li je tiho plakala.

„A sada svi van!“ vrištao je kapetan „i jao onome tko se usudi vratiti u ovaj brlog praznovjerja! Taj će meni odgovarati!“

Crkva se brzo ispraznila. Ali, osim anđela koji su uvijek prisutni u klanjanju Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, tamo je bio još jedan svjedok, koji nije propustio niti jedan trenutak te drame. Bio je to svećenik, otac Luka iz Misije stranaca. Mjesec dana ranije, predviđevši da će selo biti zauzeto, župljani su ga sakrili u malu udubinu u koru, odakle je mogao vidjeti cijelu crkvu. Molio je i jako trpio što nije mogao priteći

Isusu u obranu. Jedna njegova kriva kretnja bila bi dovoljna da svi župljani koji su ga sakrili budu uhićeni zbog izdaje.

Uskoro je škripanje prekinulo tešku tišinu u crkvi. Polako i nježno, otvorila su se vrata. Bila je to Li! Prilazila je oltaru svojim sićušnim koracima. Otac Luka je zadrhtao. Mogla je svakog trena biti ubijena! U nemogućnosti da s njom komunicira, mogao ju je samo promatrati i moliti sve svece na Nebu da čuvaju ovo dijete. Djevojčica se na tren u tišini poklonila, baš kao što ju je poučila sestra Eufrazija. Znala je da mora pripremiti svoje srce prije nego li primi Isusa. Sklopljenih ruku, šaptala je tajanstvenu molitvu svom milom Isusu - tako zlostavljanom i napuštenom. Otac Luka je promatrao kako se spustila na ruke i koljena i kako je jezikom uzela jednu od hostija. Ostala je na koljenima, zatvorenih očiju i u sebi se srela sa svojim Nebeskim Prijateljem. Ocu Luki se svaka sekunda činila kao prava vječnost. Bojao se najgorega. Kad bi bar mogao razgovarati s njom! No dijete je uskoro izašlo isto onako tiho kako je ušlo, ali gotovo poskakujući.

Komunistička brigada pretraživala je cijelo selo i okolicu. Ta vrsta terora često se događala u „Novoj Kini“. Seljaci se nisu usuđivali ni pomaknuti. Skriveni u svojim nastambama od bambusa, nisu znali što ih čeka u budućnosti i hoće li doživjeti sutrašnji dan. Pa ipak, svakog se jutro naša mala Li prišuljala kako bi pronašla Živi Kruh u crkvi. Ponavljajući isti scenarij od prethodnog dana, svaki put bi jezikom uzela jednu hostiju i tiho nestala. Otac Luka se čudio: „Zašto ih ne uzme sve odjednom?“ Znao je točno koliko ima hostija: točno 32! „Zar ona ne zna da ih može pokupiti nekoliko odjednom?“, pitao se.

Ne, ona to nije znala. Sestra Eufrazija je bila vrlo jasna po tom pitanju. „Jedna hostija dnevno je dovoljna. I nikada ne dodirujte hostiju. Mi je primamo na jezik!“ Djevojčica je savršeno slijedila upute.

Jednoga je dana ostala još samo jedna hostija. U svitanje je dijete požurilo u crkvu kao i obično i približilo se oltaru. Kleknula je da se pomoli vrlo blizu hostije. Otac Luka je morao prigušiti jauk kad je ugledao vojnika kako stoji na vratima, uperivši pušku prema djetetu. Začuo se jedan pucanj praćen grohotom. Dijete se isti čas srušilo. Otac Luka je pomislio da je mrtva, ali ne! Promatrao ju je kako se bori i puže po podu da bi došla do hostije. Vidio je kako je uzima jezikom. Potom se njeno tijelo zgrčilo nekoliko puta prije nego li se konačno smirilo. Mala Li je umrla - ali tek kad je spasila sve hostije!

Izvor: Skriveno dijete Međugorja, sestra Emmanuel